

NA DRUHÉ STRANĚ LETA



Karlovy Vary
International Film Festival
Proxima Competition



PRESSKIT

NA DRUHÉ STRANĚ LÉTA

Česká republika, Chorvatsko 2025

85 min

Režie: Vojtěch Strakatý

Scénář: Vojtěch Strakatý

Kamera: Stanislav Adam

Střih: Filip de Pina

Zvuk: Alexandra Strapková, Pavel Jan

Hudba: Amelie Siba, Kryštof Kříček

Výtvarnice: Aneta Grňáková

Producent: Ondřej Lukeš: Beginner's Mind

Koproducenti: Česká televize – TPS Aleny Müllerové, Wolfgang & Dolly, Sleepwalker

Hrají: Lucie Fingerhutová, Nikola Kylarová, Eliška Bašusová, Sofie Anna Švehlíková

Světová premiéra: 5. července 2025, 59. MFF Karlovy Vary (soutěžní sekce Proxima)

V českých kinech od: 11. září 2025

Distribuce ČR: Aerofilms

PRESS KONTAKT:

Aerofilms | Anna Lísalová | anna@aerofilms.cz | +420 723 718 484

Fotografie v tiskové kvalitě a další materiály ke stažení najdete na úložném systému aero.capsa.cz (přístupové údaje na vyžádání).



SYNOPSIS

Patnáctiletá Bětko a její nejlepší kamarádka Alma tráví ospalé léto na chatě u rybníka. Ze všeho nejvíc touží dostat se na párty v plážovém baru na protějším břehu. Na tu je ale odmítá pustit Bětkina starší sestra Marie, která má holky na starosti. Horké dny se tak dál vlečou až do chvíle, než Alma narazí na Anetu. Tajemnou dívku, která na ostrově uprostřed rybníka objevila záhadnou tůň. Ta prý dokáže člověka přenést kamkoli na světě. Alma neváhá a rozhodne se ponořit někam, kde to bude určitě lepší. Ale existuje takové místo vůbec? A jaká by byla cena za splnění přání?

Mysteriózní snímek režiséra Vojtěcha Strakatého o dospívání, dívčím přátelství a nekonečné touze uniknout jinam uvedený ve světové premiéře na MFF Karlovy Vary v soutěžní sekci Proxima.

REŽIJNÍ EXPLIKACE

Ve svém filmu se snažím navázat na tradici letních coming-of-age snímků, ale zároveň se od nich vědomě odlišit. Často mi totiž připadají příliš odtržené od reality. Podobně jako v reálném životě, kde se prázdninová očekávání často nenaplní, i můj film se odklání od obvyklých narativních schémat a nevychází vstříc diváckým očekáváním. Hrdinky neprožijí první polibek, nenajdou lásku svého života, nedostanou se na tu správnou párty, ani nezvítězí nad žádnými zlomyslnými silami. Zažijí sice jisté dobrodružství, ale probíhá jinak, než si představovaly a přály.

Film propojuje coming-of-age žánr s prvky tajemna a dobrodružství, přičemž se soustředí především na emocionální cestu mých hrdinek a poetické zachycení letní atmosféry. Pracuji s

dramatickými i nedramatickými momenty, kdy se zdánlivě všední situace stávají výjimečnými díky neustálému napětí, které je prostupuje.

Mým cílem je vytvořit žánrový film, který osloví jak festivalové publikum, tak i širší diváckou obec. Usiluji o co nejpřirozenější herecký projev a autentické ztvárnění postav, které jsou stále v české (ale i světové) kinematografii nedostatečně zastoupeny.

Film klade otázku, zda místo, kam se mé postavy na konci příběhu dostanou, je skutečně tím nejlepším možným. Dá se vůbec takové místo najít? Nebo snad stačí být jednoduše obklopeni těmi, na kterých nám záleží – ať už jsme kdekoliv?



4 OTÁZKY PRO REŽISÉRA VOJTĚCHA STRAKATÉHO

Ve filmu Na druhé straně léta se realistické vyprávění o dospívání postupně mísí s tajemstvím a prvky fantazie. Co vás vedlo ke kombinaci těchto dvou rovin?

Obvykle vycházím při psaní z toho, co bych jako divák sám rád viděl ve filmu, a co jsem zatím ještě nikde neviděl. S trochou nadsázky se dá říct, že už bylo viděno všechno, ale podle mě spočívá originalita v kombinacích a uspořádání jednotlivých nápadů, témat, postav – a v tom, jak jsou tyto prvky strukturovány a poskládány do příběhu. Nemyslím si, že by šlo o to, co film vypráví, ale o to, jak to dělá – a právě v tom „jak“ je pořád mnoho prostoru k objevování.

Co se týče konkrétního propojení: léto si spojuji s touhou po něčem větším, nezapomenutelném. Máme sklon hledět k druhému břehu, za horizont, kde nás možná čeká něco víc. Všude jinde se nám zdá být víc vzrušení než tam, kde právě jsme, s lidmi, se kterými

jsme. Tato lidská touha po objevování nových světů a neznámého v sobě zároveň nese i touhu po tajemném, magickém a nadpřirozeném. Proto mi dávalo smysl tyto dva přístupy propojit.

Už od začátku jsem měl v hlavě představu skupiny dívek, které tráví obyčejné české léto, a chtěl jsem jim dopřát určitý druh dobrodružství. Snažil jsem se povznést to obyčejné do žánrovější roviny. Několik let jsem jen přemýšlel nad strukturou a jádrem filmu. Zvažoval jsem různé záhadné prvky, ale zlom přišel, když jsem vymyslel scénu, v níž je jedna z postav přenesena skrz tůňi někam jinam. V tu chvíli to zapadlo a já napsal první verzi scénáře.

Od *After Party* s výraznou ženskou protagonistkou jste se posunul k příběhu kolektivu dívek. Co vás vede k opakovanému návratu k ženskému pohledu a co vás tentokrát zajímalo na dynamice mezi dospívajícími dívkami?

Od svého krátkého filmu *Zabouchnutá* (2016) jsem začal do svých projektů čím dál víc psát ženské postavy a ženské hlavní hrdinky. Následovala *After Party*, která se soustředila na jednu protagonistku. Ale už dlouho mě fascinuje vyprávění s více postavami, skupinová perspektiva a střídání úhlů pohledu. Proto jsem se hned na začátku rozhodl, že *Na druhé straně léta* se vydá právě touto cestou.

O příběhy soustředěné kolem žen se zajímám přibližně deset let. Mám pocit, že navzdory veškerému zlu, které se ve světě děje, to jsou právě ženy, na koho nejčastěji a nejtvrději dopadají jeho důsledky – různorodými způsoby. Nesou břemena, která si muži ani nedokážou představit. Takže se ve svém skromném filmařském snažení pokouším dávat ženským postavám prostor a hlas, protože si to prostě zaslouží. Někomu to může připadat radikální, ale pro mě je naprosto normální, že ženy jsou hlavními postavami, procházejí různými příběhy a žánry, nabourávají stereotypy, „splňují Bechdelův test“ a podobně. Vždy mě šokuje, když čtu, kolika mužským divákům dělá problém sledovat příběhy vyprávěné z pohledu ženských postav (nebo jiných genderových, sexuálních či etnických menšin).

Momentálně se většina mých postav pohybuje ve věku mezi 20 a 30 lety. Tohle období vnímám jako jedno z nejzásadnějších a nejvýraznějších v životě. Ale mladší postavy v *Na druhé straně léta* tam byly už od samého začátku. Myslím, že je to věk, kdy nás nejvíc formuje popkultura, tlak vrstevníků ohledně vzhledu, strach z toho, že nám něco uteče, nebo potřeba být dokonalí. A právě s těmito tématy jsem v tom filmu pracoval.

V mých připravovaných filmech a seriálech hrají hlavní role opět většinou ženské kolektivy, i když tentokrát se objevují i výraznější mužské postavy. Myslím, že i s muži je potřeba pracovat, o tom není pochyb. Jen se kolem nich nemusí točit vše.

V jinak civilním příběhu o dospívání se objevuje výrazný fantastický motiv – magický portál. Jaká byla jeho geneze a proč jste se rozhodl zařadit ho do filmu tímto způsobem?

Inspiraci jsem čerpal z různých zdrojů. Vodní plochy jsou samy o sobě magické. Už samotný akt ponoření se pod hladinu a následného vynoření je zážitkem, který připomíná cestování prostorem. Silně na mě působily různé popkulturní ztvárnění vody, pohybu a cestování – estetika a principy anime, videoher nebo žánru Vaporwave. Zejména ve videohrách mě

fascinují koncepty přepínání postav a perspektiv, spawning (objevování) a respawning (znovuobjevování) postav, pohyb napříč světy a překonávání velkých vzdáleností nejrozumnějšími způsoby – včetně teleportace. Mimo jiné mě inspirovala série *Super Mario*, konkrétně její zelené a červené trubky. Právě na jejich principu jsem si představoval, jak by měl fungovat portál v *Na druhé straně léta*.

Zásadní vliv na mě měly také seriály jako *Lost* nebo *The Leftovers* a filmy Apichatponga Weerasethakula – všechny patří k mým nejoblíbenějším a různým způsobem pracují s cestováním mezi světy a dimenzemi. A tropické lokace – ty jsou pro mě naprosto zásadní. Víím jistě, že tyto motivy a koncepty budu dál rozvíjet i ve svých dalších projektech.

V hlavních rolích se objevují neokoukané tváře a debutující herečky. Co rozhodovalo při castingu a jaká byla práce s herečkami, které stojí před kamerou často poprvé?

U tří mladších postav jsme se rozhodli uspořádat open call. Chtěl jsem, aby dívky poslaly selftape, ve kterém vypráví o tom, jaké bylo jejich léto. Sešlo se nám kolem 200 videí a asi 50 dívek jsme pozvali do druhého kola castingu. Některé měly zkušenosti s filmem, jiné byly úplné začátečnice. Nehledal jsem konkrétní typy, ale spíš určitý druh energie – u každé zvlášť, ale i v kombinaci všech tří. Spolu s castingovou režisérkou Majou Hamplovou jsme postupně výběr zužovali. Zkoušeli jsme různé kombinace obsazení, než jsme sestavili finální trojici. Lucie Fingerhutová, Nikola Kylarová a Sofie Anna Švehlíková byly pro své role naprosto ideální – a důležité bylo, že si sedly i v reálném životě.

Jedním z kritérií při castingu bylo i to, jestli umí plavat. Nikola, která nakonec získala roli Almy, byla velmi dobrá plavkyně už od začátku, ale protože jsme chtěli, aby Alma působila jako opravdu zkušená, absolvovala ještě před natáčením několik měsíců intenzivního tréninku.

Rozhodli jsme se natočit pětiminutový zimní prolog, který měl být součástí finálního filmu. Anna Peřinová (Tomanová) byla původně obsazena do role Marie a naši tři hlavní herečky jsme definitivně potvrdili o Vánocích. Na konci ledna 2022 už jsme natáčeli, takže jsme měli na zkoušky a přípravy velmi málo času. Nakonec jsme ale tento prolog do filmu nezařadili, protože jsme museli změnit způsob, jakým portál ve zbytku filmu funguje.

Původně jsme plánovali natáčet film už v roce 2022, ale museli jsme to odložit – a místo toho jsme v tom roce natočili *After Party* s Annou Peřinovou a Eliškou Bašusovou. V létě 2023 ale Anna čekala dvojčata a protože jsme potřebovali natáčet ještě téhož roku (než mladé herečky příliš vyrostou), rozhodli jsme se společně s Annou a Eliškou, že Anna předá roli Elišce.

Samotné natáčení bylo pro herečky náročné. Musely zvládat rychlé tempo, proměnlivé počasí a fyzicky vyčerpávající scény. Během castingu jsem také zjišťoval, jaké jsou mladé herečky nejen pracovně, ale i osobnostně – jestli dokážou fungovat v podmínkách nízkorozpočtového natáčení a jestli si lidsky sedneme. Nedokážu si představit pracovat s někým, s kým si nerozumím. A ony se ukázaly jako ty pravé ve všech ohledech. Proto spolu plánujeme i další projekty.



VOJTĚCH STRAKATÝ (režisér)

Vojtěch Strakatý (1988, Praha) vystudoval režii a scenáristiku na FAMO v Písku. Scénář jeho celovečerního debutu AFTER PARTY získal na MFF Karlovy Vary 2018 cenu Filmové nadace "Hvězda zítřka". Film byl v roce 2024 uveden ve světové premiéře na 81. Mezinárodním filmovém festivalu v Benátkách (soutěžní sekce Orizzonti Extra). Jeho druhý celovečerní film NA DRUHÉ STRANĚ LÉTA bude v roce 2025 uveden ve světové premiéře na 59. Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary (soutěžní sekce Proxima). Třetí celovečerní film ZE DNA je momentálně ve fázi vývoje.

ONDŘEJ LUKEŠ (producent)

Ondřej Lukeš (nar. 1991) pracoval jako jevištní technik, montážní dělník nebo operátor call-centra, než v roce 2018 nastoupil na Katedru produkce FAMU. V roce 2022 založil produkční společnost Beginner's Mind. Jeho producerský debut Brutální vedro (režie: Albert Hospodářský, film vznikl pod hlavičkou "nutprodukce") měl premiéru na MFF Karlovy Vary 2023, kde získal Zvláštní uznání poroty v sekci Proxima. Následně byl oceněn i Zlatým ledňáčkem pro nejlepší český celovečerní film roku na festivalu Finále Plzeň. Zúčastnil se mezinárodních industry platforem jako When East Meets West, Connecting Cottbus či Sofia Meetings, a absolvoval programy vývojové a postprodukční programy včetně MIDPOINT Feature Launch, First Cut Lab, First Cut+, Move it On, goEast či D'A Film Lab Barcelona.



BEGINNER'S MIND

Společnost Beginner's Mind, založená v roce 2022, se zaměřuje především na celovečerní filmy se silnou autorskou vizí a mezinárodním potenciálem. Prvním dokončeným celovečerním filmem pod hlavičkou Beginner's Mind je dokumentární film "Veřejně prospěšné práce" (režie Vladimír Turner), který měl premiéru na festivalu Jeden svět v roce 2025. Celovečerní hraný film Na druhé straně léta (režie Vojtěch Strakatý) bude letos uveden v sekci Proxima na MFF Karlovy Vary. V pokročilé postprodukční fázi je film "Mistryně" (režie Bohdan Karásek, jehož film "Karel, já a ty" měl premiéru na MFF Karlovy Vary v roce 2019), a ve vývoji celovečerní hraný film Alberta Hospodářského "Neklid" (který bude prezentován na letošním ročníku MFF Karlovy Vary v rámci Works in Development), celovečerní dokumentární film Greta Stocklassy "Štěpení" nebo třetí celovečerní film Vojtěcha Strakatého "Ze dna". V profesní filosofii Beginner's Mind hrají důležitou roli mezilidské vztahy, a úsilí o environmentální a sociální odpovědnost.